

Raport Goldstone'a

7 maja 2010

3 kwietnia 2009 roku, w niespełna 3 miesiące po zakończeniu izraelskiego ataku na Strefę Gazy, Rada Praw Człowieka ONZ powołała misję celem "zbadania wszystkich pogwałceń międzynarodowego prawa praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, które mogły zostać popełnione w jakimkolwiek czasie w kontekście operacji militarnych, które były prowadzone w Gazie w okresie od 27 grudnia 2008 roku do 18 stycznia 2009 roku, czy to przed, podczas czy po tym czasie." Na czele misji stanął Richard Goldstone, sędzia południowoafrykański, były prokurator Międzynarodowych Trybunałów Karnych dla byłej Jugosławii i Rwandy. W skład komisji weszli również: Christine Chinkin, profesor prawa międzynarodowego w London School of Economics and Political Science, Hina Jilani, Rzecznik Sądu Najwyższego Pakistanu oraz płk Desmond Travers, członek Rady Dyrektorów Institute for International Criminal Investigations.

W trakcie ataku wojsk izraelskich przeprowadzonego pod kryptonimem "Operacja Płynny Ołów" według różnych szacunków organizacji pozarządowych zginęło od 1387 do 1417 osób, według danych natomiast władz izraelskich 1166 osób.

15 września 2009 roku misja Goldstone'a wydała ponad 500 stronicowy raport podsumowujący jej prace. Raport ten został odrzucony przez Kongres Stanów Zjednoczonych stosunkiem głosów 344 do 36.

Ogółem za przyjęciem raportu przez Zgromadzenie Ogólne ONZ opowiedziało się 114 państw, 44 kraje wstrzymały się od głosu, 18 głosowało przeciw – wśród nich Stany Zjednoczone, Czechy, Niemcy, Węgry, Włochy, Hiszpania, Słowacja, Polska oraz Ukraina

OGÓLNY OPIS TEZ I KONKLUZJI ZAWARTYCH W RAPORCIE GOLDSTONE'A

Raport Goldstone'a wyraźnie stwierdza iż izraelska operacja "Płynny ołów" przeprowadzona na przełomie grudnia i stycznia ubiegłego roku w Strefie Gazy stanowiła kontinuum polityki państwa Izrael w stosunku do Strefy Gazy i Terytoriów Okupowanych, opartej na pogwałceniu międzynarodowego prawa humanitarnego, międzynarodowego prawa karnego oraz praw człowieka.

Według obserwatorów misji ONZ atak na Strefę Gazy był wyrazem zastosowania zasady zbiorowej odpowiedzialności przez władze Izraela w stosunku do jej mieszkańców za ich poparcie dla Hamasu w wyborach w 2006 roku. Konkluzje takie obserwatorzy ONZ wysunęli na podstawie rozmów przeprowadzanych z izraelskimi żołnierzami biorącymi czynny udział w operacji "Płynny ołów" oraz wysokimi rangą urzędnikami politycznymi i wojskowymi.

W momencie ataku wojsk izraelskich 27 grudnia 2008 roku Strefa Gazy od ponad 3 lat objęta była blokadą ekonomiczną, ograniczającą przepływ ludzi, dóbr, usług i towarów. Błokadą objęte zostały produkty tzw pierwszej potrzeby jak: żywność, środki medyczne, paliwo, książki, materiały szkolne, cement i inne materiały budowlane. Celem blokady było rzekome doprowadzenie do izolacji i osłabienia Hamasu, po jego zwycięstwie wyborczym w 2006 roku. Skutki 3 letniej blokady ekonomicznej zostały spotęgowane poprzez zawieszenie pomocy humanitarnej i międzynarodowej, co pogorszyło i tak już fatalną sytuację mieszkańców terytorium. W wyniku omawianej operacji militarnej doszło do zrujnowania gospodarki regionu, służby zdrowia oraz uzależnienia jej mieszkańców od pomocy donatorów międzynarodowych. Postępująca izolacja obszaru oraz oddzielenie Strefy Gazy od Zachodniego Brzegu Jordanu stanowi celową kontynuację polityki Izraela budowania checkpointów, muru, kolonii osadników żydowskich, rozbiórki domów, zagarniania ziemi – nielegalnych z punktu widzenia prawa międzynarodowego.

Kulminacją polityki nieustannej kontroli nad oddolnym,

palestyńskim procesem demokratycznym, polegającej na więzieniu i przetrzymywaniu wybranych przedstawicieli palestyńskich organizacji politycznych i członków rządu, był zmasowany atak na gmachy państwowe legalnie wybranych władz Strefy Gazy.

Izraelczycy i Palestyńczycy, z którymi spotkali się delegaci misji ONZ podkreślali, że operacja "Płynny ołów" przeprowadzona na przełomie grudnia i stycznia ubiegłego roku różniła się zasadniczo od poprzednich działań zbrojnych stosowanych przez władze Izraela – był to jeden z bardziej okrutnych i bezwzględnych ataków militarnych przeprowadzonych na przestrzeni ostatnich kilku lat.

Delegacja ONZ złożyła pierwszą wizytę w Strefie Gazy w czerwcu 2009 roku – 5 miesięcy po zakończeniu działań zbrojnych. Członkowie delegacji przerażeni byli skalą izraelskiego ataku, ilością zbombardowanych domów, fabryk, studni, szkół, szpitali, posterunków policji i budynków instytucji publicznych, a także sytuacją rodzin żyjących wśród gruzów, bez możliwości odbudowy zniszczonych domów ze względu na trwającą blokadę i brak podstawowych środków budowlanych jak cement czy szkło.

Czas rozpoczęcia ataku nie był przypadkowy. O godzinie 11:30 większość dzieci w Strefie Gazy udawała się do szkoły, a ulice wypełnione były tłumem cywilów – atak o tej porze dnia obliczony był na spowodowanie jak największych strat w ludności cywilnej.

Wybrana strategia, przeprowadzenie ataku oraz jego skutki wskazują, iż celem architektów operacji "Płynny ołów" było nie tylko zabicie przywódców i członków Hamasu (stanowiącego legalnie wybrany rząd, pochodzący z demokratycznego nadania) oraz Brygad Al Kassama, ale również zniszczenie budynków i infrastruktury publicznej i społecznej.

Według obserwatorów ONZ ewidentny jest fakt, że niszczenie magazynów żywności, systemów instalacji sanitarnych,

rurociągów, fabryk i domów mieszkalnych jest rezultatem przemysłanej i planowanej polityki izraelskich sił zbrojnych. Celem było nie tylko zniszczenie gospodarcze, ale również świadome pogwałcenie godności ludzkiej na co wskazuje praktyka używania żywych tarcz, bezprawnych zatrzymań i przesłuchań, dewastowania domów, umieszczania nieprzyzwoitych i rasistowskich napisów – graffiti na ścianach budynków, co składa się na całościowy obraz upokarzania mieszkańców Strefy Gazy.

Jednym z opisywanych przez Goldstone'a aktów agresji było zniszczenie przez czołgi i buldożery armii izraelskiej fermy kurzej posiadającej ponad 31 tysięcy kur, dostarczającej ponad 10% jaj na rynek Gazy.

Innym jest zbombardowanie 9 stycznia 2009 roku młynu braci Hamada, zaopatrującego całą Gazę w mąkę (po 9 miesiącach od ataku młyn był nadal nieczynny). Inny przykład niszczenia infrastruktury przemysłowej to permanentne ostrzeliwanie przez siły izraelskie statków i kutrów rybackich, czego skutkiem jest spadek o 2/3 dostaw ryb w porównaniu z rokiem 2007.

Ekspertyzy prawne i analizy wskazują, że wszystkie ataki militarne były szczegółowo zaplanowane na każdym etapie, a rząd Izraela celowo zatwierdził nieproporcjonalny odwet wojskowy w celu zbiorowego ukarania, upokorzenia i sterroryzowania ludności cywilnej Strefy Gazy. Uczestnicy misji ONZ z niepokojem przyjęli oświadczenia i wypowiedzi wysokich rangą oficjeli administracji publicznej i wojskowej Izraela, uzasadniające ataki na ludność cywilną koniecznością osiągnięcia celów politycznych i wojskowych. Według członków misji ONZ takie stwierdzenia podważają normy prawa międzynarodowego, są niezgodne z duchem Karty ONZ i dlatego zasługują na całkowite potępienie ze strony społeczności międzynarodowej. Według delegatów misji ONZ odpowiedzialność za wszystkie naruszenia i pogwałcenia międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka ponoszą architekci operacji militarnej "Płynny ołów".

OKUPACJA, PRZETRWANIE I SPOŁECZEŃSTWO OBYWATELSKIE

Członkowie delegacji zespołu ONZ za podstawowy czynnik leżący u podłoża łamania prawa międzynarodowego i rezolucji ONZ uznali bezprawne kontynuowanie blokady i okupację Strefy Gazy i Zachodniego Brzegu Jordanu, co według nich nie ma nic wspólnego z taktyką tłumienia oporu przez rząd Izraela. Członkowie misji ONZ stwierdzili również, że warunkiem wstępnym wznowienia procesu pokojowego jest zakończenie okupacji. Autorzy raportu Goldstone'a uważają za niezwykle ważne wszelkie działania i akcje podejmowane przez społeczeństwo obywatelskie oraz palestyńskie organizacje pozarządowe, a także poszczególne osoby: ratowników medycznych, pracowników NGO`sów, lekarzy, kierowców karetek pogotowia, dziennikarzy, aktywistów praw człowieka, którzy z narażeniem życia pomagają cywilom palestyńskim. Delegaci ONZ w swoim raporcie składają hołd wszystkim, którzy przyczynili się do złagodzenia cierpienia ludności palestyńskiej i powstania Raportu Goldstone'a, dokumentującego przebieg i skutki operacji militarnej "Płynny ołów".

ATAKI RAKIETOWE I MOŹDZIERZOWE NA TERYTORIUM IZRAELA

Misja ONZ stwierdza, że palestyńskie grupy zbrojne od 2001 roku dokonują ataków raketowych i moździerzowych na terytorium Izraela. Ataki te skutkują traumą psychiczną wśród mieszkańców miast najbardziej narażonych jak Sderot przy granicy ze Strefą Gazy, gdzie jeszcze w 2007 roku na zespół stresu pourazowego cierpiało 28% dorosłych i od 72 do 94% dzieci. W trakcie wojny w Strefie Gazy palestyńskie grupy zbrojne, prowadząc ostrzał południowego Izraela złamały międzynarodowe prawo humanitarne.

GŁÓWNE TEZY ORZECZEŃ PRAWNYCH ZAWARTYCH W RAPORCIE GOLDSTONE'A

CZYNY POPEŁNIONE PRZEZ IZRAEL W TRAKCIE OPERACJI MILITARNEJ „PŁYNNY OŁÓW” MIĘDZY 27 GRUDNIA 2008 A 18 STYCZNIA 2009

BRAK ZABEZPIECZENIA LUDNOŚCI CYWILNEJ W MOMENCIE ROZPOCZĘCIA

ATAKU

W wielu przypadkach Izrael celowo nie zabezpieczył ludności cywilnej przed atakami swoich sił zbrojnych, co stanowi pogwałcenie Protokołu Dodatkowego Konwencji Genewskiej. Takim oczywistym przypadkiem była kanonada białego fosforu i atak na siedzibę UNRWA w Strefie Gazy. Z kolei zamierzony atak na szpital Al Quds z użyciem materiałów wybuchowych, pocisków rozpryskowych i białego fosforu jest pogwałceniem art. 18 i 19 Czwartej Konwencji Genewskiej. Również praktyka wystrzeliwania pocisków w celach “ostrzeżenia ludności Strefy Gazy” przed nadchodzącym atakiem jest de facto aktem napaści a nie ostrzeżeniem. Brak ostrzeżenia ludności cywilnej przed atakiem militarnym to pogwałcenie art. 57 Pierwszego Protokołu Dodatkowego do Konwencji Genewskich

LICZNE PRZYPADKI ZWIĄZANE Z MASAKRĄ LUDNOŚCI CYWILNEJ

Ataki wojsk izraelskich na cywilów oraz infrastrukturę cywilną (domy, szkoły, meczety, szpitale) stanowią pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego. We wszystkich zbadanych przypadkach delegacja ONZ stwierdziła celowe i planowe ataki na cywilów, stanowiące pogwałcenie artykułu 51 Drugiej Konwencji Genewskiej oraz 27-go Czwartej Konwencji Genewskiej, a także artykułów 6 i 7 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych. Poza tym, władze Izraela pogwałciły art. 10 Drugiego Protokołu Dodatkowego odmawiając w sposób dowolny i celowy prawa wjazdu do Strefy Gazy organizacjom humanitarnym i pomocowym w celu niesienia niezbędnej pomocy medycznej. Delegacja ONZ zbadała co najmniej jeden przypadek celowego ataku zbiorowego, w wyniku którego śmierć poniosło 35 palestyńskich cywilów – co stanowi pogwałcenie art. 6 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych – czyli prawa do życia. Poza tym władze Izraela nie potrafiły zachować zasady proporcjonalności, rozmyślnie atakując w trakcie pierwszych godzin trwania operacji “Płynny ołów” komisariaty i posterunki policji, zabijając 99 policjantów w ciągu kilku pierwszych godzin trwania ataku.

Według Raportu Goldstone'a – ataki te naruszały zwyczajowe prawo międzynarodowe – a szczególnie art. 6 – Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (jak wskazują delegaci misji policjanci nie byli członkami żadnych palestyńskich grup zbrojnych)

ŻYWE TARCZE

Delegacja ONZ udokumentowała liczne przypadki, w których izraelskie siły zbrojne używały palestyńskich mieszkańców jako żywych tarcz, co jest praktyką zakazaną przez międzynarodowe prawo humanitarne. Stanowi ponadto naruszenie prawa do życia, chronionego wspomnianym już artykułem 6 ICCPR (Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych) – a także zakazu okrutnego i niehumanitarnego traktowania ustanowionym w artykule 7 tegoż paktu. Torturowanie i przesłuchiwanie pod groźbą kary śmierci stanowi naruszenie art. 31 Czwartej Konwencji Genewskiej.

ARESZT

Pobicia, stałe upokarzanie i poniżanie, a także bezterminowe przetrzymywanie w uwłaczających warunkach nielegalnie zatrzymanych palestyńskich cywili stanowi naruszenie art. 27 Czwartej Konwencji Genewskiej, jak również artykułów 7 i 10 ICCPR (Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych), zakazujących bezterminowego przetrzymywania bez procesu oraz tortur. Delegacja zbadała również liczne przypadki celowego upokarzania kobiet palestyńskich, co jest naruszeniem prawa zwyczajowego. Masowe areszty cywilów i ich bezterminowe przetrzymywanie jest stosowaniem kary zbiorowej odpowiedzialności i naruszeniem artykułu 33 Czwartej Konwencji Genewskiej oraz artykułu 50 Przepisów Haskich.

NISZCZENIE WŁASNOŚCI

Delegacja ONZ stwierdziła, że atak na budynek Palestyńskiej Rady Ustawodawczej, oraz główne więzienie w Strefie Gazy stanowiły zamierzone napaści na infrastrukturę cywilną.

Izraelskie Siły Zbrojne bezprawnie i samowolnie atakowały i niszczyły magazyny żywności, obiekty przetwórstwa spożywczego (w tym młyny, szklarnie), infrastrukturę wody pitnej, gospodarstwa rolne. Według delegacji ONZ ataki te miały na celu uniemożliwienie zaopatrzenia ludności cywilnej w niezbędne artykuły spożywcze (pogwałcenie art. 54 Pierwszego Protokołu Dodatkowego). Ponadto w raporcie Goldstone'a stwierdzono, że izraelskie siły zbrojne bezprawnie i samowolnie niszczyły prywatne domy mieszkalne, studnie oraz zbiorniki wodne. Według delegacji ONZ polityka blokady Strefy Gazy realizowana przez władze Izraela, a w szczególności zamknięcia i ograniczenia nakładane na przejściach granicznych w okresie poprzedzającym ataki militarne stanowią pogwałcenie zobowiązania Izraela jako okupanta do zapewnienia podstawowych produktów do przetrwania ludności cywilnej – zawartych w postanowieniach Czwartej Konwencji Genewskiej. Działania te doprowadziły do gwałtownego pogorszenia sytuacji ekonomicznej i społecznej Palestyńczyków w Strefie Gazy. Ponadto stwierdzono, że wbrew informacjom podawanym przez władze Izraela, kraj ten nie dopuścił organizacji pomocowych, przesyłek medycznych i szpitalnych, artykułów spożywczych, odzieży do Strefy Gazy w celu zminimalizowania skutków operacji wojskowych, co jest naruszeniem artykułu 23 Czwartej Konwencji Genewskiej. Oprócz powyższych ogólnych wniosków, delegacja ONZ uważa również, że Izrael naruszył swoje szczególne obowiązki wynikające z Konwencji o Prawach Dziecka oraz Konwencji w sprawie Eliminacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet, w tym zasady zapewnienia bezpieczeństwa, swobody przemieszczania się, ochrony życia i zdrowia cywili. Misja stwierdza, że warunki wynikające z umyślnego działania wojsk izraelskich i deklarowanej polityki rządu w odniesieniu do Strefy Gazy przed, podczas i po operacji wojskowej, łącznie wskazują na zamiar wymierzenia kary zbiorowej odpowiedzialności na jej mieszkańcach.

DZIAŁANIA STOSOWANE PRZEZ IZRAEL W STREFIE GAZY TRWAJĄCE OD 27 GRUDNIA 2008 DO 18 STYCZNIA 2009

Izraelska Operacja militarna "Płynny ołów" obejmowała dwa główne etapy:

- etap powietrze – powietrze
- etap powietrze – ziemia

trwające od 27 grudnia 2008 do 18 stycznia 2009 roku. Ofensywa izraelska rozpoczęła się tygodniowym atakiem lotniczym, trwającym od 27 grudnia do 3 stycznia 2009. W okresie od 3 do 18 stycznia 2009 roku lotnictwo nadal odgrywało ważną rolę przy wspieraniu sił lądowych. 3 stycznia zaś rozpoczęła się inwazja lądowa.

Na podstawie szeroko zakrojonych badań terenowych oraz danych organizacji pozarządowych ustalono ogólną liczbę ofiar śmiertelnych w Strefie Gazy. Według różnych danych oscyluje ona między 1387 a 1417. Według władz Strefy Gazy liczba ofiar śmiertelnych wyniosła 1444 osoby, rząd Izraela mówi o 1166 osobach. Po stronie izraelskiej zginęły 4 osoby – 3 cywili i jeden żołnierz. Ponadto 9 izraelskich żołnierzy zginęło w czasie ataku na terenie Strefy Gazy, 4 z nich poniosło śmierć w wyniku ostrzału własnych jednostek.

ATAKI WOJSK IZRAELSKICH NA BUDYNKI RZĄDOWE I PUBLICZNE W STREFIE GAZY

Wojska izraelskie 27 grudnia 2008 roku w ciągu pierwszych godzin operacji militarnej zaatakowały sześć obiektów policyjnych. W wyniku ataku śmierć poniosło 99 policjantów i 9 cywili.

Całkowita liczba zabitych policjantów (240 osób) stanowi ponad 1/6 wszystkich palestyńskich ofiar. Delegacja ONZ nie znalazła żadnych dowodów na potwierdzenie izraelskich zarzutów o wykorzystywanie obiektów szpitalnych przez palestyńskie grupy zbrojne, oraz karetek do transportu żołnierzy lub do innych celów wojskowych. Delegacja ONZ uznała atak z 15 stycznia 2009 roku na siedzibę UNRWA za nieuzasadniony, stanowiący

pogwałcenie prawa międzynarodowego. Budynek stanowił schronienie dla ok. 600-700 cywili i mieścił ogromny magazyn paliwa. Mimo pełnej świadomości zagrożenia jakie wywołał atak na siedzibę UNRWA wojsko izraelskie przez następne godziny kontynuowało ostrzał. Niekontrolowane ataki sił izraelskich spowodowały utratę życia i szkody dla ludności cywilnej.

CELOWE ATAKI NA LUDNOŚĆ CYWILNĄ

Delegacja ONZ zbadała 11 wypadków, w których siły izraelskie dokonały bezpośrednich ataków na ludność cywilną ze skutkiem śmiertelnym.

NISZCZENIE INFRASTRUKTURY CYWILNEJ

W wyniku celowego zniszczenia oczyszczalni ścieków ponad 200 tys. metrów sześciennych nieoczyszczonych ścieków wydostało się do sąsiadujących gruntów. Atak na oczyszczalnię składającą się z dwóch studni wody, pompowni, generatorów, magazynów paliw, jednostek chlorujących zbiornik, budynków i sprzętu był celowy i przeprowadzony z premedytacją. Raport Goldstone'a stwierdza wyraźnie, iż nie było żadnych wojskowych korzyści, które można by uzyskać, niszcząc studnie i oczyszczalnię ścieków. Nie ma mowy również o tym, aby obiekty te były wykorzystywane przez palestyńskie grupy zbrojne.

W wyniku połączenia wyników badań terenowych ze zdjęciami UNOSAT i zeznaniami żołnierzy izraelskich delegacja ONZ stwierdza, że 19 izraelskich jednostek wojskowych oprócz rozległych zniszczeń budynków mieszkalnych prowadziło regularne kampanie niszczenia budynków cywilnych w ciągu ostatnich 3 dni poprzedzających zakończenie działań militarnych.

W trakcie omawianej operacji prowadzono masowe aresztowania mieszkańców Strefy Gazy. We wszystkich przypadkach zbadanych przez delegację ONZ zebrane fakty wskazują, że żaden z cywilów nie należał do palestyńskich grup zbrojnych i nie stanowił zagrożenia dla żołnierzy izraelskich. Cywile, w tym kobiety i

dzieci byli przetrzymywani w poniżających warunkach, pozbawiani żywności, wody i dostępu do urządzeń sanitarnych.

WPŁYW OPERACJI WOJSKOWYCH ORAZ BLOKADY EKONOMICZNEJ NA SYTUACJĘ HUMANITARNĄ MIESZKAŃCÓW STREFY GAZY

W momencie rozpoczęcia operacji "Płynny ołów" Strefa Gazy od ponad 3 lat objęta była blokadą ekonomiczną. Restrykcyjne zakazy importu i eksportu doprowadziły do zrujnowania sektora przemysłowego i produkcji rolnej na tym obszarze. Znacznie wzrósł wskaźnik bezrobocia oraz procent ludności żyjącej w głębokim ubóstwie. Jeszcze przed rozpoczęciem operacji wojskowych 80% wody dystrybuowanej w Strefie Gazy nie spełniało norm WHO dla wody pitnej. W tej sytuacji zniszczenie przez IDF oczyszczalni ścieków skutkujące ujściem nieoczyszczonych substancji do gruntów i morza stanowi kolejne ogromne zagrożenie dla zdrowia mieszkańców Strefy Gazy.

Według danych UNDP IDF dokonały całkowitego zniszczenia ponad 3354 domów a poważnie uszkodziły ponad 11.112, zniszczyły również ponad 280 szkół i przedszkoli.

SYTUACJA KOBIET

Szczególnymi ofiarami operacji militarnej "Płynny ołów" i polityki Izraela są kobiety. W obliczu licznych aresztowań i bezprawnych zatrzymań mężczyzn i chłopców, odpowiedzialność kobiet za gospodarstwa domowe i dzieci często zmusza je do ukrywania własnych cierpień, co nie jest uwzględniane w żadnych badaniach i statystykach.

Z faktów do których dotarła delegacja ONZ jasno wynika, że w niektórych przypadkach w pełni uprawnione jest stwierdzenie oskarżające rząd Izraela o popełnienie zbrodni przeciwko ludzkości.

Wydarzenia w Gazie i na Zachodnim Brzegu Jordanu, są ze sobą ściśle powiązane w ramach jednej polityki.

NIELEGALNE PRZETRZYMYWANIE PALESTYŃSKICH WIĘŹNIÓW POLITYCZNYCH

W IZRAELSKICH WIĘZIENIACH

Szacuje się, że od początku okupacji, około 700 tys. palestyńskich mężczyzn, kobiet i dzieci zostało zatrzymanych przez Izrael. Według szacunków na dzień 1 czerwca 2009 roku liczba palestyńskich więźniów politycznych osadzonych w izraelskich więzieniach wynosiła 8100 osób, w tym 60 kobiet i 390 dzieci.

Podczas izraelskich operacji wojskowych w Strefie Gazy, liczba dzieci zatrzymanych przez Izrael wzrosła w porównaniu do tego samego okresu w 2008 roku. Wiele dzieci zostało zatrzymanych na ulicy i / lub w trakcie demonstracji na Zachodnim Brzegu podczas operacji w Strefie Gazy. Liczba zatrzymanych dzieci w pierwszych miesiącach po zakończeniu operacji "Płynny ołów" nadal wzrastała wraz z licznymi doniesieniami o nadużyciach przez izraelskie siły bezpieczeństwa.

REPRESJE W IZRAELU

Delegacja ONZ dotarła do materiałów i raportów, a także świadków opisujących represje wobec dysydentów, refusników i obrońców praw człowieka w Izraelu, a także politykę ograniczania prawa powszechnego dostępu do informacji. Represjom poddane były osoby krytycznie oceniające operacje izraelską w Gazie. Mimo powszechnego społecznego przyzwolenia na atak militarny w Strefie Gazy, w Izraelu organizowano również liczne demonstracje i protesty, w trakcie których aresztowano około 715 osób.

Według delegatów misji operacja "Płynny ołów" była "celowo nieproporcjonalnym atakiem zmierzającym do ukarania, upokorzenia i sterroryzowania cywilnej populacji, radykalnego zmniejszenia jej lokalnych zdolności gospodarczych do zapewnienia pracy i utrzymania samej siebie, oraz narzucenia jej coraz większego poczucia zależności i bezbronności."

Przedstawiając swój raport, misja Goldstone'a wezwała rząd izraelski i palestyński Hamas do przeprowadzenia rzetelnego

śledztwa wyjaśniającego stawiane zarzuty, a do Rady Bezpieczeństwa ONZ zaapelowała by w przypadku braku takich działań po 6 miesiącach skierowała sprawę do ICC (Międzynarodowego Trybunału Karnego). Śledztwa wszczęte i prowadzone przez władze Izraela autorzy raportu uznali za niewystarczające, w związku z tym, że bazują jedynie na zeznaniach izraelskich żołnierzy biorących udział w kampanii militarnej i pozostają utajnione.

Oprócz raportu ONZ Richarda Goldstone'a swoje niezależne raporty opublikowały takie organizacje jak :

- Amnesty International (zarzut zabicia setek nieuzbrojonych Palestyńczyków i zniszczenie ponad 3 tysięcy domów w Strefie Gazy, pogwałcenie międzynarodowego prawa wojny, w trakcie operacji "Płynny ołów").
- Human Rights Watch (zarzut wielokrotnego ostrzelania Palestyńczyków niosących białe flagi i zabójstwo 11 z nich, przeprowadzenie ponad 40 ataków samolotów bezzałogowych i zabójstwo w związku z tym ponad 80 palestyńskich cywili, pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego).
- B'Tselem (zarzut zabicia 773 cywili, w tym 320 niepełnoletnich i 109 kobiet powyżej 18 roku życia).
- Breaking the Silence (relacje żołnierzy uczestniczących w Operacji "Płynny ołów", zarzut bezwzględnego i rozmyślnego użycia siły oraz praktyka używania Palestyńczyków jako "żywych tarcz").

Opracowanie: Aneta Jerska

Źródło: [Kampania Solidarności z Palestyną](#)

NOTA ODAUTORSKA

Opracowano na podstawie raportu Richarda Goldstone'a "Human Rights in Palestine and other occupied arab territories. Report of the United Nations Fact Finding Mission on the Gaza

Conflict".